

[Arbejdsministeren.]

har et notat liggende, som jeg godt kan redegøre for, men så kommer jeg i konflikt med folketingets taletid. Jeg kan sige så meget, at vi i øjeblikket skønner, det på det statslige område antagelig vil være sådan, at vi i startårene fra nu af og fremad har brug for en snes millioner kr. eller deromkring fordelt over 4 år.

Der næst om den udtalte frygt for bureaukrati. Det er fuldkommen korrekt, når hr. Palle Simonsen hævder, af lovforslaget, som det er formet — og som det var nødt til at være formet — med en lang række bemyndigelser, automatisk indeholder faren for en frygtelig form for bureaukrati. Til det formål er det tanken at etablere to bremses på bureaukratiet. For det første en årlig redegørelse til arbejdsmarkedsudvalget, ikke alene om, hvad der er sket, men også om, hvad vi påtænker at lave, og konsekvenserne for de følgende år. Endvidere vil de opmærksomme læsere have lagt mærke til, at det samme har jeg selvfølgelig måttet love finansministeriet og finansudvalget, således at hverken arbejdsmarkedsudvalget eller finansudvalget kommer i den situation, at de vedtager ting, som senere har videre konsekvenser, end man havde regnet med. Det er i øvrigt den bremse, jeg har tænkt mig der skulle være på et lovforslag, som indeholder mange flere bemyndigelser, end jeg synes om.

Den anden bremse består i, at det er brancherådene, der skal styre arbejdet fremover, og det er dem, der med deres repræsentation fra begge sider på arbejdsmarkedet skal være vejledende med hensyn til, hvad vi skal tage os af, hvilke opgaver vi skal løse, i hvilket tempo, og hvad der i øjeblikket er det mest presserende.

Der er faldet nogle udtalelser om de arbejdsmedicinske områder. Det er rigtigt, at jeg indtil videre har måttet sige: ideen med at videreføre arbejdet — og dermed bevilge flere penge — i Århus mener jeg ikke er den rigtige. Dette arbejde skulle gerne i de kommende år styres af den mand, jeg har haft fornøjelsen af at udnævne til chef for arbejdstilsynet. Vi deler i øvrigt næsten synspunkter på det område. Jeg må måske sige det lidt skarper, som hr. Brøndsted var inde på: vi skal hente ude fra den store verden al den oplysning, vi kan. Vi er 5 millioner

mennesker, det er ugørligt for os at skaffe os selv al den viden. Tilbage bliver der bestemte opgaver, såkaldte målrettede opgaver, som vi skal have løst, tilpasset danske forhold, på dansk jord. Man gætter ikke meget forkert, hvis man tror, at jeg på et senere tidspunkt i vinter kommer tilbage med et forslag om, at forskningen i dette land, den skal arbejdsministeriet som sådant ikke blande sig i, men den arbejdsmedicinske, direkte målrettede forskning, den skal være knyttet til arbejdstilsynet, og hvis det står til mig, så skal den ansvarlige for, at man forvalter samfundets penge på en fornuftig facon, være chefen for dette foretagende, med skyldig information til det arbejdsministerium, det hører under, og med skyldig information videre til arbejdsmarkedsudvalget og til finansudvalget.

Det er fuldkommen korrekt, at dette lovforslag indeholder for mange bemyndigelser. Men på hvilken anden måde kan vi lave et lovforslag, der kan løse det problem for os, som er meget pågående og meget nærliggende? Jeg har i hvert fald ikke været i stand til at producere bedre tanker end dem, der er kommet til udtryk i lovforslaget. Det er, som det meget korrekt er sagt af hr. Erling Dinesen, stort set min forgængers tanker — måske i administration og tilretning lidt skarper formuleret, det har debatten jo vist.

Til sidst: jeg siger tak for tilslutningen og lover herved på arbejdsministeriets vegne, at vi vil være flittige i retning af at besvare de mange spørgsmål, som vi ved kommer.

Ingomar Petersen (RV):

Jeg forstod på arbejdsministeren, at man nu var ved at være færdig med et ret udførligt materiale om de økonomiske konsekvenser, de statslige konsekvenser. Men det var, ligesom jeg fornemmede, at de udgifter, der kunne være tale om til forskning osv., som ikke skulle høre under arbejdsministeriet, nok ikke var med i disse tal. Det er jo det, der betyder noget her, det er jo ikke de direkte udgifter, men det er følgeudgifterne. Jeg tror også, det vil være rart virkelig at få noget nærmere at vide om erhvervslivets udgifter. En stor del af udgifterne har man jo tænkt lagt over på erhvervslivet, og det er givet, at de udgifter, som lægges over på erhvervslivet, lægges på priserne, og det